

A képernyő előtt Karácsonyi vegyestál

Szerda délutántól szombaton késő estig több mint hatvan-
hat órányi műsort sugárzott a Magyar Televízió a két csat-
ornán. Jóllehet karácsony a családi összejövetelek, találko-
zások, az egymás felé fordulás ünnepe, napjainkban már,
mint életünk igen sok más területén, *hivatlanul és egyben
még* *hívott* család összejövetelek inkább együttes házimoz-
i-zással változnak. Sokan nézik ilyenkor a televíziót, sokak
számára így kezdődik a karácsonyi ünnepek. Így jön létre a sok-
széves, amelynek legtöbb összetevője *konzerből* kerül
a választékba.

A legtöbbet a gyermekek kapták ezen a karácsonyon.
A keddi *Galiba az állatkertben*-től a vasárnapi *Ideüss!*-ig
megszámlálhatatlan és igen sokféle műsor került az ó ked-
vükért a képernyőre, köztük népszerű gyermeksorozatok —
Cimbora, *Zsebtévé*, *Gólszák* stb. — és új bemutatók is. Az
ünnepevárás óráit kellemesen töltötte ki *Lázár Ervin* mese-
játéka, a *Berzsián és Dideki* kaposvári közvetítése — az egy-
kor miskolci *Lengyel Pál* rendezésében —, a péntek délelő-
től a miskolci színházról közvetített *Lúdas Matyi*, a kora
délután meg a pécsi stúdió mesejátéka, *A király pantallója*.
A *Max és Móri* című rajzfilm, a magyar származású, világ-
hírű *John Halas* munkája kellemes háromnegyedórát adott a
két kis rosszcsont kalandjaival, de vajon gyermekmúsort
kell-e olyan fordulat, hogy a két gyerkőcöt *malomban* porrá
őrítetik.

A felnőtteknek szánt műsorok végig belengte valami ka-
racsonyi légkör. Még a pesti elrabolt bölcsődés kislánnyal
kapcsolatos rendőrségi közleményt, meg a libanoni újabb
csatározásokról szóló hírt is fényőgás dekoráció mellett ol-
vasták be. Nehéz lenne számba venni hatvanhat órányi mű-
sort, külön mérlegelni annak minden darabját. Minden napra
a *sokféle igényt kielégíteni akarás* volt a legjellemzőbb.
Örömmel nyugtázhathatjuk az ünnepet nyitó *Karácsonyi hang-
versenyt* *Lehel György* vezényletével, az *Air* című újszerű
balettfilmet, amely alighanem az egész ünnep legartisztiku-
sabb tíz percét jelentette, örömmel láttunk más balettműsort
és hallgattunk más komoly zenei adásokat. Az *Egymillió fon-
tos hangjegytől* való búcsú a 260. adás után csak azért nem
fájdalmas, mert bizonyosak lehetünk, hogy a könnyűzenei
szerkesztőség hamarosan megtalálja a módját a hasonló jel-
legű újabb műsornak. Mindenképpen feljegyzendő azonban:
az *Egymillió fontos hangjegy* című műsor *páratlan szeriát*
futott be, öt éven át hetente szórakoztatta a műfaj nem le-
becsülendő számú kedvelőit, s a páratlanul szellemes, Mark
Twaintől szerzett-torzított cím igazán találó volt, még ha
nem is számolt utána senki, vajon egymilliónyi hangjegyre
volt-e szükség, s azok mindegyike valóban fontos volt-e.

Bizonyára a karácsonyi hangulat rossz értelmezése indo-
kolta, hogy az ünnep előestjén kerüljön műsorra *Jókai* öreg-
kori munkájának, a *Gazdag szegényeknek* televízió-változata.
Jókainak a népdrama felé tett kísérletét *Karinthy Márton*
rendező még hamis hangokkal tetézte, hogy mind több könny
csepegjen a néző vacsora utáni mákos bejglijére. Igaz, más-
nap este „egyenlített” a műsor, mert a vacsorához *Bud Spen-
cer* istentelen ökölcspásaival szolgált — *Piedone Afrikában* —,
mintegy az emberi jóság és a karácsonyi érzelmek ellen-
pontjaként.

Bizonyára igen sokan várták érdeklődéssel *A színész és a
változó világ* című új sorozatot, amely első nyolcvanöt percé-
vel *Timár József*re emlékeztetett. Jobb-e ez a sorozat a ko-
rábbi *Színészmúzeum*nál, az majd később tűnik ki. Részben
más. Mindenképpen *őszintebb*. Igen jó volt, hogy egykori
miskolci pályatársak is emlékezhetek és értékes *adatokkal*
emlékeztethetnek Timár visszatérésére. Nekünk, miskolci
színházlátogatóknak örökre emlékezetes az a néhány szerep,
amelyben a mi színpadunkon láthattuk. Sajátos műsorszer-
kesztési véletlen, hogy másnap este egy — ki tudja, milyen
megfontolásból műsorra tűzött — 1942-es magyar film, a
Szerelmi láz egyik főszerepében is Timárt láttuk, de — saj-
nos — ez a film nem igazolhatta mindazt, amit előző este
rőla hallhattunk. Mint ahogyan ez a film *méltatlan volt*
Csontos Gyulához, *Maklár Zoltánhoz*, *Dayka Margit*hoz is.

Benedek Miklós

Lenkey Zoltán rajza

Eltűnés

Rendő: Hallgatom önt,
asszonyom.

Az asszony, akinek eltűnt
a férje: Tudja, önhöz küld-
tek, mert eltűnt a férjem...

Rendő: Hogy történt?

Asszony: Tegnap 3 óra kö-
rül kiment a házból és mos-
tanáig nem tért vissza. Fel-
hívtam az összes ismerő-
sünket és rokonunkat, de
sehol sincs...

Rendő: Szabad a nevét,
asszonyom?

Asszony: Buayarné.

Rendő: Üdvözlöm. Tehát
eltűnt a férje?

Asszony: Szörnyű éjsza-
kám volt. Úgy idegesked-
tem, olyan bánatos voltam...

Rendő: Bánat — aztán,
asszonyom. Adjon személy-
leírást a férjéről.

Asszony: Hogy?

Rendő: Úgy gondolom,
hogy világosan fejeztem ki
magam. Írja le a férjét.

Asszony: Öszintén szólva
... Nem tudom...

Rendő: Magassága?

Asszony: A magasságáról
beszél? Pontosan nem tu-
dom...

Rendő: Hát úgy mégis,
megközelítőleg. Magas, kö-
zéptermű, vagy alacsony volt?

Asszony: Valószínűleg leg-
inkább középtermű volt.

Rendő: Súlyja?

Asszony: A súlya... Hon-

nan tudjam? Soha nem mér-
tem le...

Rendő: Aha, a súlyát
nem tudja! Kitűnő! De a
szeme színére csak emlék-
szik? Remélem, ez nem okoz
problémát.

Asszony: A szeme színe?
Hát természetesen... barna.
De lehet, hogy kék. Nem
gondolja, hogy esetleg szür-
ke?

Rendő: Ezt tölem kérde-
zi, asszonyom?

Asszony: Nem, nem, nem
kérdem öntől semmit.

Rendő: Na, jól van, s mi
volt rajta?

Asszony: Amikor elment
házról? Biztosan felvette a
kabátját... Lehet, hogy ka-
lapot is vett, pontosan nem
tudom... Még mit? Vele
volt a kutyája is.

Rendő: Milyen fajta?

Asszony: Bullterrier. Fe-
hér, helyenként szürkés. A
háta van egy kis fehér folt.
Súlya 14 és fél font. A far-
ka tarka. Három talpa fe-
hér volt, a negyedik pedig
— a bal hátsó — fekete...

Rendő: Az ön férje...

Asszony: Nem, az én
kutyám...

Rendő: Az ön kutyáját,
asszonyom, meg fogjuk ta-
lálni.

(Fordította
a Krokodilból:
Budavári Judit)

Felhívás

Felhívjuk T. megrendelőink figyelmét, hogy az
1981. évi víz- és szennyvíz-bekötési igényeiket
1981. január 5-től 1981. március 31-ig szívesked-
jenek bejelenteni a Miskolci Vízművek, Fürdők és
Csatornázási Vállalat előkészítési csoportjánál
Miskolc, I. kerület, Baross G. u. 24. sz. alatt.
Ugyintéző: Csohány Ferenc.

Megrendeléshez szükséges: 1 db 50,- Ft-os
illetékbélyeg.

Ugyélfogadási napok:

hétfő 7-17 óráig,
csütörtök 7-12 óráig,
péntek 7-12 óráig.

Miskolci téli tárlat — 1980

Hazánk egyik legnagyobb
múlttal rendelkező országos
kiállítását láthatja meg nap-
jainkban Miskolc közönsége.
Több mint huszonöt év óta
jutnak el hazánk második
legnagyobb városába a kor-
társ magyar képzőművészet
egészét tükröző alkotások:
festmények, szobrok, grafi-
kák, az utóbbi években tex-
tilkompozíciók is. Az ese-
mény iránti széles körű ér-
deklődés bizonyítja, hogy
ezt a kétévenkénti sereg-
szemlét indokolt megrendez-
ni a továbbiakban is.

Az utóbbi években meg-
szaporodott az országos jel-
legű kiállítások száma, a mű-
vészek is egyre jobban rá-
kenyszerülnek, hogy mely
rendezvényhez kötődnek leg-
jobban, hol kívánnak műve-
ikkel szerepelni. Ez jelentő-
sen befolyásolja az országos
tárlatok eddigi arculatának
átalakulását, átrendeződését.

Örömdetes, hogy a mis-
kolci téli tárlatot sok fiat-
tal alkotó fedezte fel ma-
gának, részvételük feltétle-
nül hozzájárul az anyag
gazdagodásához. A témavá-
lasztások, a technikai meg-
oldások, kifejezési formák
sokfélesége bizonyítja, hogy
a kortárs magyar képzőmű-
vészet milyen változatosan
fejezi ki társadalmunk, ko-
runk legjellemzőbb vonása-
it, humanista célkitűzéseit.

Nem mentes a tárlat
anyaga a sok jó megoldás
mellett a gondoktól, problé-
máktól. Nem azonos színvo-
nalon jelennek meg az al-
kotások, nem kevés a közpe-
s mű. Ez természetesen
nemcsak ennek a kiállítás-
nak gondja, általában ha-
sonló arányban merülnek
fel ezek a kérdések vala-
mennyi ilyen bemutaton.

A festészeti anyag jelen-
tős része realista alkotás.
Ez azt is jelenti, hogy az
utóbbi évtized különböző
stílusátörékeinek „vihara”
elvonult, s kezdik újból fel-
fedezni ezt a nagy történel-
mi múltú megjelenítési for-
mát. Elsőként Lóránt János
festőművész két festményét
kell kiemelni. A magányos-
ságnak szuggesztív erejű
megjelenítéséhez szüksévu-
an ábrázolja a megroskadt
alakokat, kevés színnel jelzi
a hátteret. A barnák ho-
moksivatagi sivárságot alig-
alig bontja meg egy-egy szí-
luellet jelölt tárgy. Drámai
megfogalmazás, elgondolko-
dásra készítő megoldás.
Mélán nyerte el a művész
Miskolc város Tanácsának
díját. Hasonlóan drámai ere-
jű Szentgyörgyi József Éj-
szakai bolvárság című fest-
ménye. Itt a fekete háttér-
ből villan elő az alak, a
boltívek alól csatlakoznak
hozzá kísérői, a két állatfi-
gura.

A líraibb hangú realista
képek csoportjából Lenkey
Zoltán finom színekkel kom-
ponált képei új oldaláról
mutatják be az elsősorban
grafikusként ismert mű-
vészt. Különösen *Elhagyott
kolostor* című műve emel-
kedik ki szín- és formavilá-
gával. Ebben a csontorha kell
sorolni *Mazsaroff* Mihály
tájkompozícióját. Míg Ag-
nes Disputa című kénét va-
lamint Cs. Ithrin Tibor és
Várnai Valéria műveit. A
kiállítás egyik meglepetése
Hatos Csaba fiatal festő
jelentkezése. Festményein
a naiv művészettel sok roko-
nosságot mutató képalkotás fe-
dezhető fel. Megoldásában
egyéni hangú, sajátos szín-
együttesekkel, a perspektí-
vának szokatlan megoldásá-
val kitűnik a festmény-
anyagból. Ugyancsak sajá-
tos módon szólal meg Tenk
László, izgalmas kontúrok-
kal megrajzolt, mozgalmak
figurái. A Menvasszony-
tánc-on alkalmazott flitte-
rekkel olyan atmoszférát te-
remt, amely karakteres ki-
fejezője lesz témáinak. Szól-
ni kellene még Toth Imre
festményéről, Szűcs Miklós
és Vég Andráss kompozí-
ciójáról, amelyek szintén ma-
radandó elmenyt jelentenek.

A grafika Miskolcon min-
dig igényesen jelentkezik,
ami természetes is, hiszen a
miskolci grafikai biennálék
erre kötelezik a résztvevő-
ket. Ez évben különösen ér-
dekes a szentendrei alkotók
részvétele. Magas színvona-
lú, elvont témájú alkotása-
ik jól elkülönülő csoportját
jelentik a tárlatnak: Deim
Pál, Gy. Molnár István, Ko-
csis Imre, Jávör Piroksa
grafikai lapjai tartoznak
ebbe az együttesbe.

Feledy Gyula a tölc meg-
szokott színvonalú, József
Attila költészetétől ihletett
lapjain sok izgalmas formai
és technikai megoldás szol-
gálja a választott versek
tartalmának képi megfogal-
mazását. A díjnyertes Bál-
ványos Huba most finoman
rajzolt grafikákkal jelenke-
zett. Erdekesek terepítései,
egy-egy tárgy köré rajzolt
kapcsolatrendszer megje-
lenítései. Mindenképpen
meg kell még említeni az
egyre érettebb Schwierkie-
wicz Róbert színtanomatit,
valamint Banga Ferenc,
Balla Margit, Kéri Imre,
König Róbert, Muzsnay
Akos, Pinczhelyi Sándor,
Püspöky István, Wieszt Jo-
zsef és Zaborszky Gábor
munkáit.

A szobrászati anyag egyen-
letesen képet mutat. Kül-
önösen a két díjazott alkotó:
Lóránt Zsuzsa és Tornay
András Endre. Az előbbinek
kissé groteszk figurái, me-
lyet kiemel a színes festés-
sel is, az élet elcsúszott pillá-
natait választja ki. Kedves
figurák ezek, mosolyra és
elgondolkodásra készítve
egy-egy. Tornay Menyas-
szonya a maga ünnepélyes-
ségében jelenik meg, a ki-
faragott fa felülete, tömb-
szerű, de mégsem nehézkes
figurája a fiatal szobrász
eredeti egyéni stílusának
szép bizonyítéka. Az érmek
között Csikszentmihályi Ró-
bert kompozícióját kell ki-
emelni. A művész jól ismeri
és tiszteltetben is tartja
ennek az intim műfajnak
lehetőségeit. Különösen Ab-
lak című munkája emelke-
dik ki az együttesből. Méltá-
n lett Csikszentmihályi s
egyik díjazott alkotója a
tárlatnak.

A textílek együttesében
Pinter Éva és Zs. Kovács
Diána gobelinjei a klasszi-
kus hagyományú falkép
megoldását választotta, jól
szerkesztett, dekoratív, ígé-
nyesen szőtt kompozíció
mindkettő. Cságyó Klára a
gyapjú nyers színére építi
kártyáit. Erős kontúrok-
kal, lendületesen rajzolt fő
témát, gazdag technikai
megoldásokkal szőtt, a fehér
és nersszi kontrasztjára
építve készíti. A díntvert
Perczel Erzsébet főzőnve
rusztikus, ners felületével
tűnik ki, jól szerkesztve
a közönségre egy olyan ső-
tétű motívumot, amely
feloldja a hosszanti vonala-
kat, rákényszeríti a szemet
ezzel a mű egészére.

Nem lehetett minden mű-
ről, minden alkotóról szólni.
Csúszán a kiállítás legjob-
ban meghatározó műveiről,
alkotóiról történet most em-
lítt. A kiállítások célja az
volt, hogy bizonyítsa az
1980. évi miskolci téli tárlat
nyitottságát, minden olyan
művészeti törekvés, ered-
mény bemutatását felhívá-
ta, amelyekkel bármely mű-
vész, alkotó, kiállítás-
vezető, közönség tagja
közvetlenül találkozhat.
A miskolci téli tárlat
rendelkezik ilyen értékekkel.

Baranyi Judit

A Miskolci Közlekedési Vállalat felvételre keres

20. életévüket betöltött, „D”-vizsgával rendelkező

gépkocsivezetőket,

valamint

TEHERGÉPKOCSI-VEZETŐKET,

LEGALABB KÉTÉVES VEZETESI

GYAKORLATTAL.

A „D”-vizsgával nem rendelkezők részére
a KPM Autóközlekedési Tanintézeténél
„D”-tanfolyamon való részvételt biztosítunk.

Bővebb felvilágosítás a vállalat
munkaügyi osztályán:

Miskolc, Szondi György u. 1. sz.